

रोता-रोत्री, रावयिता-त्री, रुरुषिता-त्री, रोरुयिता-त्री ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि
रूपाणि भौवादिककवतिवत् (193) ज्ञेयानि । ¹रुतम्^A ।

(1414) “रुच दीप्तौ अभिप्रीतौ च” (I-भ्वादिः-745. अक. सेट्. आत्म.)

न्यासपदमञ्जर्यादिषु ‘अभिप्रीतौ’ इति न पठ्यते ।

‘अभिप्रीतिः=प्रीतिविषयीभवनम् ।’ इति बालमनोरमा ।

रोचकः-चिका, रोचकः-चिका, रुरोचिषकः-रुरुचिषकः-षिका, ²रोरुचकः-
चिका; रोचिता-त्री, रोचयिता-त्री, रुरोचिषिता-रुरुचिषिता-त्री, रोरुचिता-त्री ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककोचतिवत् (200) ज्ञेयानि । देवदत्ताय
³रोचमानो मोदकः, ⁴रोचयन्-न्ती, रोचयमानः, ⁵रोचनः^B-रोचना, विरोचनः,

सत्त्वहीनवत् ।’ (भ. कां. 16-29) इत्यत्र रोष्ये इति अनिट्त्वेन प्रयोगात् अनिट्-
कारिकायां पयुदासे भौवादिकस्य न ग्रहणमिति शब्दरत्नम् । परं तु जयमङ्ग-
लादिप्राचीनव्याख्याहृतः, साम्प्रतमुपलभ्यमानश्च सार्वत्रिकः पाठः-‘संनत्स्याम्यथ
वा योद्धुं न कोष्ये सत्त्वहीनवत् ।’ इत्येवम् । अतो नैतदत्र गमकत्वेन प्रतीम
इत्यलमत्र । उभयथाऽपि सन्नन्ते, ‘सनि ग्रहगुहोश्च’ (7-2-12) इतीप्तिषेधः ।
तत्त्वबोधिनीकारादीनां मते तृजादिषु इडागमे रविता-त्री, रवितव्यम् इत्या-
दीनि रूपाणि यथायथं बोध्यानि ।

1. इडभाववादिनां मतेऽपि निष्ठादिषु कित्प्रत्ययेषु ‘श्र्युकः किति’ (7-2-11) इति
निषेधात् इप्तेति बोध्यम् ।

2. ‘तच्च अवश्यम् अनभिधानमाश्रयितव्यम् । क्रियमाणेऽपि हि एकाज्जलादिग्रहणे
यत्रैकाचो हलादेशोत्पद्यमानेन यडाऽर्थस्याभिधानं न भवति, न भवति तत्रोत्पत्तिः ।
तद् यथा मृशं शोभते, मृशं रोचते ।’ इति भाष्यात् (3-1-22) अस्य धातोः
मृशार्थे यङ् न । पौनःपुन्यार्थे तु यङ् भवति । एवञ्चात्र, ‘पौनःपुन्यं मृशार्थं
वा क्रियासमभिहारः ।’ इति शाब्दिकमर्यादया मृशार्थरूपक्रियासमभिहारार्थं
न यङ्, पौनःपुन्यरूपक्रियासमभिहारार्थं तु यङ् भवतीति बोध्यम् ।

3. ‘रुच्यर्थानां प्रीयमाणः’ (1-4-33) इति प्रीयमाणस्य संप्रदानसंज्ञायाम्, ‘चतुर्थी
सम्प्रदाने’ (2-3-13) इति चतुर्थी ।

4. धातोरस्य कर्मकत्वात् अभिप्रीतिरूपार्थे चित्तवत्कर्तृकत्वादपि, ‘अणावकर्मकात्—’
(1-3-88) इति कर्त्रभिप्राये प्राप्तस्य परस्मैपदस्य, ‘न पादम्याड्यमाड्यसपरिमुह-
रुचिचृतिवदवसः’ (1-3-89) इति निषेधात्, ‘णिचश्च’ (1-3-74) इति यथा-
संभवमुभयपदित्वमिति बोध्यम् । तेन शतृशानजन्तावुभावपि साधू इति बोध्यम् ।

5. नन्धादिषु (3-1-134) ‘नन्दिवासिदमिदूषिमाधिर्वद्दिशोभिरोचिभ्यो ण्यन्तेभ्यः
संज्ञायाम्’ (ग. सू.) इति वचनात् कर्तरि ल्युः । गुणः । रोचनः=
कूटशाल्मलिः । स्त्रियामजादिषु (4-1-4) पाठात् टाप् ।

A. ‘प्रवे भवान्निष्ठवमारुतानां धृतामयं भक्तिनिमेषमङ्घ्रिम् ॥’ धा. का. 2-36.

B. ‘रोचनैर्भूषितां पम्पामस्साकं हृदयाविधम् ॥’ भ. का. 6.74.